Ο Μύρων Μιχαηλίδης διευθύνει την ορχήστρα και δικαιώνει:

τον εαυτό του,
τους γονείς του,
τους δασκάλους της μουσικής,
τους φίλους,
τους συμμαθητές,
τους συμπολίτες του. Ολοι εμείς!
Κι εμείς οι καθηγητές του,
σκορπισμένοι στη πλατεία του κηποθέατρου,
συναντηθήκαμε στη σκέψη ότι αξίζει
τελικά να είσαι δάσκαλος για να
ζήσεις τέτοιες μεγαλεκύδεις στιγμές:
„Να βλέπεις τον μαθητή να πορεύεται
σεμνός και όμορφος κατά πώς
ήθελε".

Μπράβο Μύρωνα!
Σ' ευχαριστούμε.

Οι καθηγητές σου, τον Εκπαιδευτηρίου
"ΤΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟΝ"

Ιούλιος 1995